

PK
108

Kako se razvijatava problematika u nosot na kultur
nito nije bila preosobljena demokratizacije a na kulturata
se mobilizujuju i novi i novi stvari, no site tie glav-
no mogu da se grupiraju okolu dva osnovna stava: aristote-

A. N. "Opisac" Ha

Nepristupačnost učenja i teorije očnosti kultura-
Upravljanje na fakultetima dostapna na si-
Na univerzitetu, (recenzija)
izkušnji, 31.

većem broju od ljudi, radiju da predstave i da gi soznavaju
težiće i uticajne na kulturu i vlastništvo tvoreštvo.
Poradi toga, ovaj stvar ostaje i nepristupačno ja deli i ja
nepristupačnost kultura na vrhnu što je pripre- ga na elitata
i dolnu što je priprema za mase. No toj se sadrži vo sebe
vrhna kultura diskvalificiranja na site mase što ne i pripa-
gnat na elitu. Ovoe mreže koja je mogla da inosta otpoširo-
ka konvergenciju na vlastništvo i vrednosti kulturni desti-
cija je već učinila da mase su uklonjene iz ovog krug, evoj
stvar je proglašena negativna objektivna, teorijski stvara-
denu situacija za nepromenljiva i trajna, ednaš dadena za sekogaš.

ODNOSOT NA KULTURNITE SILI KON PROCESITE NA
DEMOKRATIZACIJATA NA KULTURATA

Koga se razgleduva problemot za odnosot na kultur
nite sili kon procesite na demokratizacijata na kulturata
se zabeležuваат почеки спротивни stavovi, но site tie glav-
но мојат да се групираат околу два основни става: aristо-
kratizam i primitivizam.

Aristokratskiot stav ja одређува мојноста култура-
та со своите вистински достигања да стане достапна на си-
те луѓе како нивен интерес и нивна душевна потреба. Negiraj-
ки ја таа мојност тој во културата гледа таков душовен ре-
гion што и е достапен само на културната elita, eden malu-
broen sloj od луѓе, надарен да проникнува и да ги сознава
тajnите и убavините на културата и уметничкото творештво.
Poradi тоа, овој став остри и непромостливо ја deli и ja
разграничува културата на врвна што и припаѓа на elitata
и долна што и припаѓа на масите. Но тој не содржи во себе
само културска diskvalifikacija на site onie што не и припа-
гаат на elitata. Osven тоа што ја negira мојноста отворе-
ка комуникативност на вистинските и врвните културни дости-
ганja и ja ограничува таа мојност на најтесен krug, овој
став ја прогласува сегашната objektivna, istoriski создадена
situacija за непроменлива и trajna, ednaš dadena за
sekogaš.

Vo prviot stav može da se objasni kako sprotivna, odnosno druga strana na prviot, Vo nego se sadržani site mediokritetski, psevdodemokratski sfakanja za kulturata. Negoviot rezon se sosteni vo "objasnuvanjeto" deka duhovnite potrebi na lugeto ne se ednakvi, pa poradi toa možat da se zadovoluваат na sekakov način. Da potsetime same na "teorijata za stomacite", spored koja ednite baraat visoko kvalitetni mlečni proizvodi a na drugite im e dostatna i obična urda.

Ovoj stav bezdrugo široko gi otvara vratite na primitivizmot, bezdarnesta, špekulantstvoto, i gi verificira kako kultura i umetnost. Tej ne umee da ja odredi granicata pomegu autentičnoto i neoriginalnoto, novoto i konzervativnoto, modernoto i pomodnote, izvornote i banalnote. Na toj način se sozdava klima vo koja niknuvaat sekakvi mediokritetski ostvaruvanja, a so etiketa na kulturata i umetnosta se probivaat razni šund-proizvedenija i "visoko" se kopiraat i cenat vo razmenata na kulturnite bogatstva.

Osven tea, ovoj stav vleče kon zatvoranje na "svoeto" vo svoi regionalni granici, kon ograduvanje ed se što e "tugo" i što postoi zad tie granici. Taka tej vsušnost pretstavuva obid "svojata" kultura i umetnost da se oddelat od kulturnite procesi na estanatite narodi, da se konzerviraat, kako i da se sprečat pozitivnите влијанија i oploduvanja od negusebniot dopir i proniknuvanje.

No pravilneto vključuvanje na kulturnite sili vo procesite na demokratizacijata na kulturata често е попреčувано и од некои односи што постојат и што се создаваат надвор од нивната средина. Збор е за оние неуспешни напремавнати сфаќања и односи поради коишто културните работници не можат цеосно и потполно да се реализираат како активна сила во демократизацијата на нашата култура. Често тие сфаќања и односи не се дaleку од третиранјето на културните работници како "средство" во остварувањето на културната политика што се создава и усмерува надвор и не зависи од нив.

Овие сфаќања и односи немало пречат културните работници да израснат во самостојна творечка сила и значајна компонента во креiranјето на нашата културска политика и во нејзиното оживотворување да го најдат својот реален простор.